

Cărarea Vieții

¹ Mulțumesc, frate Borders. Voi știți, este atât de minunat de a fi printre oameni. Și apoi fiind pentru prima mea dată într-o sinagogă evreiască, este chiar o onoare rară pentru mine. Și apoi înțelegând mai mult despre această---ordinea de aici a---acestor suluri și cum sunt îngrijite și așa mai departe. Ar fi un timp bun să vin înăuntru câteodată și să avem serviciu de vindecare în această sinagogă și să avem evreii și....Mulțumesc, frate. Mulțumesc foarte mult.

Eu am avut întotdeauna un simțământ pentru oamenii evrei. Poate că nu este niciunul aici, în această dimineață, dar eu am un simțământ pentru ei: am întotdeauna. Și eu cred că în acea zi biserica neamurilor va duce mesajul la evrei, așa cum evreii l-au dat neamurilor. Eu cred asta cu toată inima mea.

Și atunci când aceea merge înapoi la evrei în plinătate, voi urmăriți, ușa neamurilor se va închide atunci și el va fi la evrei. Deci, acum este timpul. Eu sunt bucuros să fiu chiar acum înăuntru.

² Dumnezeu să binecuvânteze acest grațios bărbat mic, fratele Michaelson. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. Eu nu l-aș fi cunoscut dacă ar fi stat aici. El putea fi în audiență și eu n-aș fi știut-o. Dar eu am auzit programul lui și eu îl apreciez---un mare slujitor al lui Dumnezeu, acel sărman mic evreu care și-a dat viața lui acum în slujbă pentru Dumnezeu, și pentru, mie... Îmi place felul în care el spune aceea: „Isus al meu.” Da: „Isus al meu.” Eu cred că aceea era așa de neobișnuit pentru un iudeu să spună aceea.

El, desigur, a fost un purtător de torță, unul care ține torța pentru poporul evreu în această țară, de-a lungul Americii aici. Și rugăciunea mea sinceră este: Dumnezeule, dă brațelor lui bătrâne slabe putere să țină asta până când Isus vine dacă aceasta este posibil. Eu îl admir. Eu admir oamenii în vârstă când ei s-au luptat bătăliile bune.

³ Vă amintiți de dr. F.F. Bosworth, unul din asociații mei? Când m-am dus înăuntru să-l văd la optzeci și patru de ani, avea brațele lui bătrâne mici întinse astfel și ei...înapoi acolo...Ei tocmai s-au întors de pe câmpurile Africii la optzeci de ani, misionând cu mine în jungle. Și eu am alergat la el și mi-am aruncat brațele în jurul lui. Eu știam că el era pe moarte și eu chiar am strigat: „Părintele meu, părintele meu, carele lui Israel și călăria lui”, un om curajos.

Și el a spus: „Acesta este cel mai fericit timp din toată viața mea, frate Branham”. A spus el.

Am spus: „Tu știi că ești pe moarte?”

El a spus: „Eu nu pot muri. Eu deja am murit de șaiszeci de ani.” El a spus: „Eu doar aștept momentul când văd tot pentru ce am trăit, să-L văd pe El pășind pe acea ușă să mă invite la casa Lui. A spus: „Acea-i calea.” Eu atunci mă gândesc:

Viețile oamenilor mari toate ne amintesc,

Și noi putem face viețile noastre sublime,
Cu, despărțiri, lăsând în spatele nostru,
Urme de pași pe nisipurile timpului.

Este adevărat.

[Cineva vorbește fratelui Branham.]

Da?

[El continuă să vorbească.]

Eu doar nu am auzit... Eu am auzit că el a dat mâna cu---stând în cameră, a dat...

[El continuă să vorbească]

Da, domnule, da, da. Da, domnule aceea... Am auzit aceea. Aceea este în ordine, frate Kopp. Sunt bucuros că mi-ai amintit de asta. Da. Ei au spus că chiar cu puțin timp înainte ca el să moară sau să plece acasă. El s-a ridicat și a dat mâinile cu convertiții lui care au venit la Cristos prin slujba lui de multă vreme și apoi și-a dat duhul și s-a dus să fie cu ei. Ce neînfricat... Eu doar iubesc astfel de lucruri ca acelea. Este doar...

⁴ Fraților, este așa un privilegiu să fiu aici în Los Angeles sau această Poartă de Sud (oricum ar putea fi numită ea aici) unde noi avem adunare cu această părtășie minunată. Este... Voi m-ați invitat aici. Și eu nu aș fi venit dacă nu aș fi avut un fel de atragere să vin.

Și eu îmi dau seama că---că slujba mea a venit la un loc unde ea este aproape o confruntare, eu, așa cum toate lucrurile vin la aceea... Eu am... Ei au început să vorbească lucruri, lumea a început și asociațiile și așa mai departe, că eu sunt un profet fals și---și orice. Și eu aștept aceea să vină. Eu m-am întreat cum de n-a venit mai înainte și... Dar eu aștept aceea să devină și mai rău.

Și să aflu aceasta în această oră a---a încercărilor mele și a unei suferințe adânci prin care trec, că voi fraților vă deschideți brațele voastre larg și eu vă apreciez. Domnul să vă binecuvânteze. Și eu sunt aici ca să fac tot ceea ce știu să fac, să---să ajut bisericile voastre să fie mai puternice, ca să unesc frățietatea împreună într-o inimă. Și acela este scopul pe care îl am. Și așa cum am spus seara trecută, să arunc năvodul în fiecare colțișor mic și să prind fiecare pește mic pe care îl pot prinde pentru Împărăția lui Dumnezeu.

⁵ Și acum, seara trecută am întârziat și noi am început târziu. Și eu întârzii aproape întotdeauna. Mama mea spunea că eu eram un bebeluș

cu nouă luni împlinite și am întârziat să vin aici. Și eu m-am născut cântărind numai 5 pounds (2.26 kg) și eu am avut un început slab și n-am devenit niciodată foarte mare. Și eu doar sunt---am întârziat la nunta mea. Eu---eu am ținut-o pe soția mea în așteptare mult timp. Și sunt întotdeauna așteptat și întârziat. Acum, dacă aș putea doar întârzia la funeraliile mele, asta-i tot. Acea este în ordine. Lăsați-i doar să aștepte cât de mult pot pentru că eu---eu vreau să fiu tot atât de îndelungat cât pot ca să predic evanghelia și să fiu în părtășie cu frații mei. Și acum, felul---eu voi încerca doar să fiu un pic mai rapid în seara aceasta.

6 Seara trecută...Acum, aici sunt doar slujitori așa cum eu înțeleg. Eu încerc să așez o momeală. Acum, sunt păcătoși stând acolo. Vedeți? Și primul lucru...Poate voi v-ați fi întrebat de ce eu nu am făcut o chemare la altar. Primul lucru, eu am simțit că eram doar un pic întârziat și aceea îi obosește pe oameni și așa mai departe. Dar, doar o mică momeală sub discernământ sau ceva și aceea îi va---atrage. Și atunci întindeți-vă plasa în jur (vedeți?) și apoi aduceți-i înăuntru. Doar---doar îndurați cu mine acum. Eu merg exact în felul în care cred că Duhul mă conduce să merg.

Și acum, dacă noi îi avem pe câțiva în plasă care vor să fie salvați și umpluți cu Duhul Sfânt, voi știți, fraților, din ce cartier sunt ei. Luați-i la biserica voastră pentru că aceea este... Doar atrăgându-i la altar este cât de departe putem noi să-i aducem. Și apoi, luați-i voi restul drumului de acolo: Luați-i înăuntru și botezați-i și stați cu ei până ei primesc Duhul Sfânt și---și aceasta este pentru ceea ce suntem noi aici în această mare oră întunecoasă, așa cum soarele apune în vest și lumina de seară se stinge.

7 Și eu sunt printre oameni... Dacă voi, mulți dintre voi... Nu este secret; voi toți aveți casetele mele, toți dintre voi. Dar printre oamenii de-acolo de afară, eu doar nu mă apropiu cu învățăturile scripturale puternice, așa cum mie mi-ar place ca și când aș fi în Tabernacol sau undeva și---și pe casete unde slujitorii ar putea lua asta și s-o studieze. Și eu am venit în această dimineață cu un grec din ținutul vechi și el are caseta mea de șase ore despre „Sămânța Cuvânt.” Și el mi-a spus că doar merge câte un pic în fiecare zi și ia acelea și le despică și le aduce în greacă; și cum el îmi arăta cum (eu neștiind nimic despre asta)---cum ele doar se așază împreună astfel. Acea este pentru studiu.

Aici înăuntru noi încercăm să pescuim. Aceasta este. Noi punem momeală acolo afară și nu-i arătăm niciodată peștelui cârligul. Îi arătăm momeala. El apucă momeala și apucă și cârligul. Astfel că este---astfel că

aceea este cea mai mare parte a timpului meu de rugăciune pentru bolnavi și cauze, este doar ca să prindem ochiul păcătosului. Acea-i momeala. Dar cârligul, cârligul evangheliei, voi folosiți aceea. Eu doar voi scutura momeala înaintea lui. Vedeți? Deci voi---voi folosiți---cârligul.

⁸ Deci apoi... Și în seara aceasta eu voi încerca să fac micile noastre discuții un pic mai scurte, știți, astfel eu doar pot... Și fratele Borders vorbește un pic înainte de a vorbi eu și---și să vin înăuntru. Și eu voi încerca să vorbesc... Așa ca micile lor discuții, doar tinerești pentru voi fraților. Și---și dacă voi veți gândi asta astfel, eu aș putea să spun ceva care va fi probabil copilăresc pentru voi. Dar voi sunteți toți învățători și eu nu sunt un învățător. Și eu sunt... Dar scopul meu este să încerc să ajut Împărăției lui Dumnezeu, să încerc să întăresc bisericile voastre și să întăresc frățietatea printre oameni așa cum noi așteptăm venirea Domnului. Și eu sunt sigur că voi veți înțelege aceea.

Și acum, aceasta aici, în Los Angeles, așa cum am observat în această dimineață... Și am întâlnit pe ai mei...unii din prietenii mei de aici: fratele Sothmann de acolo, din Jeffersonville și de origine canadian; și fratele Tom este de asemenea un canadian, care stă cu noi temporar în Jeffersonville în acest timp; și---și fratele Welch Evans de acolo din Tifton, Georgia, de asemenea un locuitor temporar cu noi conducând o mie cinci sute de mile(2414km.) în fiecare duminică să---ca să mă audă predicând evanghelia. Acum, acolo-i fratele Normann și sora Normann și sora Evans și fratele Willie. Eu nu mă pot gândi vreodată...Un grup mic într-o mică înghesuială care vine aici cu noi și să se roage cu noi și să se întărească așa cum mergem mai departe pentru serviciu. Bucuros să-i avem cu noi în adunări.

⁹ Acum, în stabilirea acestei adunări, eu---eu m-am uitat și noi avem un registru al adunărilor---doar oameni. Și aprecierea pe care noi o avem acum printre frații confesionali și mulți dintre ei, ei...frații confesionali așa cum sunteți voi toți... Totuși, mi-ar place, de la acest amvon în această dimineață, să exprim punctul meu de vedere. Vedeți? Voi vă cunoașteți voi înșivă, fraților, printre oamenii voștri voi puteți spune ceva în acest fel și unul va lua în acest fel și va începe să se încline în acest fel. Și el va spune asta la următorul și următorul la următorul. Primul lucru pe care-l știți, este cu totul în afara subiectului. Și unul se va înclina în acest fel și o va lua pe altă cale. Voi știți aceea.

Și eu sunt sigur că voi fraților înțelegeți că acela este felul cum sunt spuse o mulțime de lucruri despre mine, că este doar luată de unii și înțelese greșit și doar conduși greșit. Nu este acesta înțelesul, deloc.

¹⁰ Atât cât privește ca fiind împotriva confesiunii, cu certitudine nu. Frații mei sunt acolo. Este doar ca și cum, există prea mulți oameni astăzi depinzând de confesiune. Acum, noi avem un frate șezând aici de la biserica „Frații Uniți” și din locuri diferite. Este...Acelea, confesiunile, ele sunt în regulă, atâta timp cât voi întindeți pătura un pic mai departe peste *alții* și puteți deschide poarta și să beți de la fântâna a treia (voi știți ce vreau să spun) pe care a săpat-o Iacov și---și puteți avea părtășie.

Dar când tu vii doar să aparții la confesiune și că asta este tot ce trebuie să faci. Nu! E mult mai mult decât asta, fraților. Și aceea este unde întreaga lume întotdeauna are...și voi...Noi avem aici, șezând cu noi în această dimineață un istoric bun și noi știm imediat ce bisericile trasează acea linie, confesiunea *zicând*: „Noi suntem asta”, chiar acolo Dumnezeu îi părăsește și ei mor și niciodată nu mai vin la viață din nou. Vedeți? Nu există în istorie unde vreodată o biserică a căzut cândva și vreodată s-a ridicat din nou. Ea nu o face. Și pentru că...

¹¹ Când eu am venit pentru prima dată în aceasta, în această slujbă, ați fost voi, frații de la biserica Penticostală Unită care v-ați deschis primii brațele pentru mine. A fost fratele Richard Reed, fratele Jack Moore și fratele Ben Pemberton și în St. Louis prima mea adunare. Și prima adunare la care am fost vreodată prezent a fost (și n-am știut nimic despre ea), a fost P.A din W., P.A. din J.C. așa cum erau ei înainte să se unească și să vină împreună---fratele Ryall la Mishawaka. Și eu n-am văzut niciodată așa părtășie frumoasă de frați.

Ei bine, apoi, am aflat... Eu am crezut că aceia erau toți penticostali, că aceia erau penticostali. Dar am aflat că acolo erau diferite grupuri pretutindeni și erau oameni buni în fiecare din ele. Astfel, eu am încercat să stau în spărtură cu brațele mele întinse, încercând să chem pe fiecare frate la o unitate a părtășiei, astfel ca noi să putem avea o înțelegere, nu contează ce cred ei, atâta timp cât noi suntem frați. Pentru că eu sunt sigur dacă trebuia să mă pun pe mine însumi... Există o mulțime de puncte slabe la care Dumnezeu ar putea să-și îndrepte degetul Lui în fața mea în această dimineață și să spună: „Tinere, tu ești departe de a fi perfect tu însuși.” Deci, acela este felul în care eu am încercat să simt despre fiecare,

să-i atrag împreună. Acum, acela este scopul meu, este să avem părtășia unită. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare.

¹² Și---și așa cum am început să spun cu câteva momente în urmă, în mijlocul a toată aceasta, totuși erau sute de locuri care chemau și de pe câmpurile de misiune. Și acum eu am o călătorie evanghelică. Traversez țara. Imediat ce termin aceea, voi pleca în țările străine într-o călătorie misionară.

Și eu însumi încerc, neavând timp să explic, căutând ceva de la Dumnezeu pentru că eu cred că apropierea... venirea lui Cristos este mai aproape decât ne gândim noi, într-adevăr. Eu cred că este chiar la ușă și aceasta cu adevărat mă face neliniștit când mă gândesc la asta, nu neliniștit pentru mine însumi ci neliniștit referitor la aceasta că: am făcut eu cel mai bine? Mai există un gram în mine care puteam să-l dau pentru Împărăția lui Dumnezeu? Există ceva ce puteam să fac pentru că aceasta este singura ocazie pe care noi o vom avea vreodată, chiar acum.

¹³ Și eu am---eu am muștrat biserica; am muștrat oamenii noștri; am muștrat surorile noastre pentru tăierea părului, le-am muștrat pentru machiaj. Am muștrat frații noștri pentru că le permit să o facă și slujitorii noștri și lucruri ca acelea---nu pentru că am ceva împotriva lor. Este pentru că sunt gelos pentru ei. Ei sunt moștenirea lui Dumnezeu.

Și eu---și eu i-am muștrat pe frații mei predicatori pentru a nu--- pentru a se trage pe ei înșiși într-un lucru mic, într-un grup. Acum, eu m-aș gândi... Dacă exista o confesiune care ar spune: „Noi credem asta, virgulă, plus tot ceea ce Dumnezeu poate adăuga la ea...” Dar când noi ne facem tărâmurile noastre confesionale, noi spunem: „Noi credem asta, punct” și Duhul Sfânt se mișcă înăuntru și iese imediat afară din asta. Asta-i corect. Vedeți? Acum, dacă noi putem termina asta cu o virgulă, atunci noi doar continuăm să creștem.

¹⁴ Recent eu am avut o adunare cu frații luterani (cred că toți ați auzit de ea) la Minneapolis, Minnesota. Și o, vai, el m-a greblat peste cărbuni în douăzeci și două de pagini de scrisoare. El a spus: „Chiar ideea!”. A spus: „Am condus cincisprezece mile seara trecută printr-o furtună de zăpadă orbitoare, gândeam că voi asculta un slujitor al lui Cristos și ce am auzit decât un ghicitor lustruit.” Și o, el...Și a spus: „Chiar ideea că dumneavoastră, un bărbat cu cincisprezece ani în câmpurile de misiune și ---și tu ai spus că predici evanghelia de douăzeci și cinci de ani.” A spus: „Și să ascult---să ascult folosind gramatica pe care o folosești și---și chiar

învățătura pe care o vorbești. A spus: „Tu ai spus atât de mult seara trecută că Satan nu putea vindeca.” A spus: „Să-ți fie rușine pentru o asemenea declarație.”

Și eu m-am gândit: „Un decan al colegiului luteran.”

15 Și el a spus: „Nu departe de colegiul nostru există o femeie cu un demon. Ea îmbracă un șorț mare și oamenii vin înăuntru și ea își pune mâna ei---mâinile peste ei. Și apoi le ciupește venele și ia puțin păr din spatele gâtului ei, îl rulează, pune sângele acolo și merge în jos la un părâu în spatele ei și îl aruncă peste capul ei în felul acela în părâu. Începe să pășească. Cu mâinile ei...”

Și a spus: „Oamenii stau sus acolo, dacă ea este constrânsă să privească înapoi, boala este în sângele persoanei...în părul ei.” Și a spus: „Atunci când ei privesc înapoi, boala va reveni la persoană, dar dacă nu, a spus: „Persoana se va face bine”. A spus: „Cam douăzeci de procente din aceia se fac bine. Și apoi tu spui că diavolul nu poate vindeca.”

16 O, el---el se apropia mintal foarte bine. Dar, frate, nu acela este felul cum ne apropiem noi---nu mental; noi ne apropiem cu Scriptura. Deci, eu doar m-am gândit: „Ei bine, douăzeci și două de pagini de scrisoare; nici măcar nu mi s-a adresat ca frate; a spus doar Branham.” Deci eu m-am gândit: „Ei bine...”

El a spus: „Și tu vorbești despre anii tăi,” a spus, „eu predicam evanghelia înainte ca tu să te fi născut.”

Ei bine, m-am gândit: „Un om care a predicat evanghelia de atâta timp ar trebui să aibă respect, nu contează cine este.” Vedeți? Noi ar trebui să-l respectăm. Așa că m-am așezat și m-am adresat lui---cu mângălitura mea mică, cel mai bine cât am putut---două pagini înapoi lui, să-i răspund. Și am spus: „Frate drag. Eu desigur apreciez anii mulți pe care tu i-ai petrecut în toată aceasta.” Am spus: „Eu apreciez asta, un slujitor al lui Cristos. Și eu apreciez critica. Acum, un om care nu poate accepta critica, este ceva greșit cu experiența lui. (Voi înțelegeți?) Pentru că Dumnezeu trimite critica pentru ca să ne corecteze, ca să ne facă să ne vedem punctele noastre---noastre slabe. Eu am fost ajutat atât de mult prin critică, care era o critică prietenoasă, nu doar să devii obraznic, furios, ci doar---doar critică prietenoasă. Astfel am spus: „Eu apreciez asta, domnule.”

17 Și apoi am spus: „Există doar un singur lucru pe care aș vrea să-l exprim aici, așa cum tu vorbeai despre gramatica mea, desigur eu nu sunt ---nu am școlarizare. Asta este adevărat.” Dar, am spus: „Lucrul care mă

surprinde este că un decan al colegiului luteran și-ar baza teologia sa pe o experiență, în loc de Cuvântul lui Dumnezeu, când ați vorbit despre o vrăjitoare care putea vindeca.”

Eu am spus: „Isus a spus ‚Dacă Satan îl poate scoate pe Satan, atunci împărăția sa este dezbinată.’ El nu poate vindeca. Acum tu poți... înțelegeți, dacă el poate... Isus a spus că el nu putea vindeca și tu ai spus că el putea vindeca. Eu îl voi crede pe Isus (vedeți aceea este corect din cauză că El a spus: „Cuvântul fiecărui om să fie greșit și al Său adevărat”. Și eu am spus: „Eu îl cred pe Isus. Și mă surprinde că un decan al colegiului Luteran și-ar baza teologia sa pe o experiență sau o emoție în locul cuvântului lui Dumnezeu.” Eu am spus: „Un decan sau oricine altcineva, orice predicator ar trebui să-și bazeze teologia sa pe cuvântul Domnului.”

Și am spus: „Eu sunt sigur...Și ceea ce dumneavoastră numiți a fi un ghicitor,” am spus, „presupun era discernământ.” Și am spus: „Știți dumneavoastră că fariseii și saducheii au făcut ei înșiși odată acea remarcă, când ei au văzut același lucru făcut de către Domnul nostru, L-au numit Beelzebub?” Am spus: „Acum, cum este dacă cumva eu sunt corect? Ascultați, Isus a spus când Duhul Sfânt vine să facă la fel, ca să vorbești un cuvânt împotriva Lui, nu va fi niciodată iertat în această lume sau în lumea care vine, nu contează cei cincizeci de ani ai dumneavoastră de predicare. Un cuvânt împotriva Duhului Sfânt,” am spus, „eu vă iert pentru aceea și eu știu că și Dumnezeu vă va ierta pentru că El a văzut că dumneavoastră nu ați înțeles asta.”

Și i-am scris cea mai frumoasă scrisoare pe care am putut. Mai târziu am primit o scrisoare care mă invita să vin.

18 Deci, [*Fratele Branham tușește*] eu am avut un---(scuzați-mă)---eu am avut un mic dejun acolo la Oamenii de Afaceri și am vorbit pentru Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline. Și domnul Moore, fratele Jack Moore, mulți dintre voi, fraților, sunteți familiarizați cu el, un om bun și eu...el...acest dr. Hegre a venit la---la fratele Moore și l-a întrebat dacă aș putea---dacă el m-ar aduce direct la colegiu.

Și eu m-am gândit: „Eu sigur sunt înăuntru pentru asta acum.” Deci eu...Fratele Moore este un teolog: așa că eu m-am gândit: „Ei bine, mai bine l-aș lua cu mine.” Și astfel eu am spus: „Șezi chiar lângă mine. Și dacă el vorbește niște cuvinte și gramatică pe care eu nu le înțeleg, eu te calc pe picior astfel. Și atunci continuă tu de-acolo.

Și el a spus: „În regulă.”

¹⁹ Deci noi ne-am dus la colegiu. Și când am ajuns acolo, ei aveau un loc de dimensiunea acestui auditoriu de aici pentru---cină. Și erau norvegieni și ei aveau stabilită cina și foarte minunat, frumos. Și decanul stătea de o parte și asociatul lui de cealaltă parte.

Astfel, după ce am terminat, el a spus: „Frate Branham, vrem să îți punem câteva întrebări.”

Eu am spus: „Oarecum lăsați-mă să am primul cuvântul.” Am spus: „Eu---eu aş putea să nu fiu în stare să răspund întrebărilor voastre.” Am spus: „Eu---dacă eu nu pot, va fi în ordine dacă fratele Moore de-aici să mă ajute?” Am spus: „Eu---eu---eu aş putea să nu fiu bun la a vă răspunde la întrebările voastre, dar voi face ceea ce pot.”

Și el a spus: „Iată ce este.” A spus: „Noi am auzit de penticostali cu anii.” Și a spus: „Ne-am dus să-i vedem.” A spus: „Ceea ce am găsit, doar aruncând scaune, lovind ferestrele și---și tot felul ca acestea,” a spus „și toată gălăgia pe care am auzit vreodată în viața noastră..”

A spus: „Ce au primit acei oameni?”

Am spus: „Duhul Sfânt.”

A spus: „Duhul Sfânt?”

Am spus: „Da.” Am spus.

A spus: „Ai fost întotdeauna penticostal?”

Am spus: „Ei bine, odată am aparținut la Biserica Misionară Baptistă când eram doar un băiat, am fost ordinar.” Dar am spus: „Imediat ce am fost ordinar,” eu am spus: „eu---eu am primit Duhul Sfânt, deci cred că am fost penticostal.”

A spus: „Tu vrei să-mi spui că este penticostal, acei oameni penticostali, că acela-i Duhul Sfânt care-i face pe ei să sară din scaune și să se comporte astfel?”

Am spus: „Da, este Duhul Sfânt.” Am spus: „Lucrul cu asta este, am spus, ei au atât de multă presiune adunată, abur, ei îl suflă în șuierat în loc să-l pună în motor și să facă să se învâртеască roțile. Înțelegeți? Asta-i---asta-i tot.” Am spus---am spus: „Așa este.” Am spus: „Sunt așa mulți aburi acolo, că ei doar trebuie să îi claxoneze în fluier. Asta este tot ce eu știu. Vedeți?” Și am spus: „Ei nu îl mai pot ține.”

Și el a spus: „Păi...”

Am spus: „Dacă aş putea aduce învățătura fundamentală în credința penticostală sau credința penticostală în învățătura

fundamentală...Acei oameni sunt slujitori ai lui Dumnezeu, dar ei nu-și dau seama cu adevărat de poziția pe care o dețin. Asta-i tot.

Și a spus: „Ei bine, ce crezi că avem noi luteranii?”

Am spus: „Duhul Sfânt.”

Apoi el s-a oprit și a spus: „Acum, eu nu știu ce să te întreb.”

20 Am spus: „Ei bine, înțeleg că voi aveți aici aproximativ o mie de acri (aprox. 405 hectare) pe care puneți porumb.” Am spus: „Dacă studenții nu sunt în stare să-și plătească totul atunci ei pot să muncească pentru trecerea prin colegiu.”

A spus: „Corect.”

Astfel Domnul mi-a dat un mic gând și am spus: „Domnule, a fost odată un om care a deștelenit un câmp mare ca să planteze porumb și el și-a plantat porumbul în câmp. Și următoarea... Într-o dimineață el a ieșit. Și când el a privit peste câmpul său el a văzut două frunzulițe mici. Oricine știe care a crescut porumb cum răsare el. Ceea ce noi numim „lăstar de porumb”, jos în sud, doar iese în felul acela---două frunzulițe mici.

Și am spus: „Omul stătea pe pragul casei sale și a spus: ‚Laudă Domnului pentru recolta mea de porumb.’” Eu am spus: „Acum, avea el o recoltă de porumb?”

El a spus: „Ei bine, el---el avea un început.”

Și am spus: „Ei bine, potențial, el a avut o recoltă de porumb. Înțelegeți? El a avut-o în forma ei începătoare.” Și am spus: „Acea erați voi, luteranii.”

21 Și am spus: „În cele din urmă, acel porumb a crescut până în locul când avea floarea din vârf. Și voi știți ce-a făcut floarea? Floarea s-a uitat în jos la frunzulițe și a spus: ‚Eu nu mai am nevoie de voi. Eu sunt spicul.’ Dar ea trebuie să folosească din nou frunzulițele ca să se poată reproduce. Apoi el a dat din acea floare în---fir și a dat înainte un spic.”

Am spus: „Acum, primii ați fost voi, luteranii; a doua a fost mișcarea metodistă de la Dumnezeu și al treilea, spicul, a fost grupul pentecostal care a adus înapoi restaurarea darurilor către biserică, a bobului original care a mers în pământ. Este doar restaurare din nou, cum a spus Ioel.” Vedeți? Am spus: „Acum eu știu că avem o mulțime de ciuperci pe spic, dar noi avem niște boabe acolo, de asemenea.” Voi știți. Am spus:

„Noi...”

Și el a spus: „Ei bine...”

Am spus: „Acela este bobul original.” Am spus: „Acum, biserica pentecostală este biserica luterană avansată. La urma urmei, dacă nu era frunza, nu ar fi fost floarea și viața care era în frunze a făcut spicul. Și viața care a fost în spic a făcut bobul. Deci, ea este o biserică avansată a Viului Dumnezeu.”

²² El s-a oprit, și-a împins farfuria înapoi. El a spus: „Frate Branham, eu am fost odată în vest. Că el... Am scris... Am auzit de o carte despre toate darurile spirituale.” Și a spus: „Eu---eu m-am dus în vest să aflu omul.” Și a spus: „Când l-am găsit, el a spus: ‚O, eu doar am scris despre ele; eu n-am fost între ei. A spus: ‚Eu doar am scris despre ei’. Ei bine, a spus, eu puteam face aceea”. Și a spus: „M-am dus și am notat toate acelea și m-am dus la grupurile pentecostale și așa mai departe.” A spus: „Eu---eu i-am văzut pe ei strigând.”

Vedeți, s-a întâmpnat să fie acolo. Diavolul l-a pus acolo la timpul greșit, voi știți, când oamenii se bucură cu adevărat. Și acolo el și-a făcut o părere și a plecat afară. Înțelegeți?

Și a spus: „Eu îmi cer iertare pentru scrisoarea pe care eu v-am scris-o.” A spus: „Eu m-am consolidat pe mine într-un astfel de loc, care era împotriva acesteia și acolo eu eram înțepenit pe aceea, chiar acolo și am spus că nu erai nimic decât un ghicitor.” A spus: „Îți cer să mă ierți.”

Am spus: „Păi, cu certitudine, domnule. Eu n-aș fi ținut niciodată nimic împotriva ta și niciodată n-am făcut---ceea ce ți-am scris în scrisoare.”

²³ A spus: „Voiam s-o aud de pe buzele tale.” A spus: „Acum, frate Branham, cât despre mine și toți studenții, noi toți flămânzim după Duhul Sfânt. Ce trebuie să facem noi?”

Așa că voi știți ce i-am spus, nu-i așa? Am spus: „Întoarceți-vă spatele vostru în felul acesta către zidul de peste tot. Și fixați-vă un scop în inimile voastre că voi nu veți pleca niciodată de pe genunchii voștri până când Dumnezeu vă dă botezul Duhului Sfânt.” Și am spus: „Acum nu vă gândiți despre aceasta sau aceea sau cealaltă. Doar stați acolo și spuneți: Dumnezeu, eu doresc Duhul Sfânt.” Eu m-am dus și mi-am așezat mâinile peste ei și patruzeci au primit Duhul Sfânt chiar atunci. Și acum, ei sunt cam cinci sute din ei, puternici, mergând, având semne, miracole și minuni și așa mai departe. Înțelegeți?

²⁴ Fraților, eu cred că noi avem lucrul pe care lumea trebuie să-l aibă. Dar noi trebuie să ne apropiem de asta într-un fel... Cum era ca tu să fi fost un tâmplar? Eu voi lua omul de la capăt de aici sau fratele Borders chiar

acolo, el este tâmplar, eu cred. Ei bine, cum ar fi dacă el ar mânui un ciocan astfel și să bată cuie și eu aș avea un ciocan automat de un anume fel încât eu aș putea să torn în el un butoi de cuie și să-l ridic astfel și brrrrrr și le-aș bate pe plăci astfel cu mult mai bine decât ar putea el cu ciocanul lui? Acum, dacă eu aș merge la el să-i spun: „Vai, băiete, tu nici măcar nu te pricepi la asta. Nu știi nimic despre asta. Păi, tu îți zdrobești degetele tale. Vai, ca să începem vorba tu nici măcar nu ai o unealtă,” eu îl jignesc. Eu nu voi vinde niciodată ciocanul. Asta-i corect. Vedeți? Este felul **cum** mă apropii cu ce am. Produsul meu, eu știu, este mai bun decât ceea ce are el. Dar eu trebuie să-mi amintesc, eu trebuie să mă apropiu de el în felul corect.

Și dacă eu merg la el și spun: „Ce mai faceți, domnule? Numele meu este Branham.”

„Al meu este, Borders.”

„Văd că ești tâmplar.”

„Da, da, domnule, eu sunt.”

„Mă gândesc într-adevăr că și tu ești un adevărat tâmplar.”

„Da.”

„Am urmărit felul în care mânuiati---mânuiati ciocanul dumneavoastră.”

„O, da. Bătrânul Betsy a fost mult timp cu mine.”

Spun: „Da. Acea-i bine. Da, desigur e bine. Și tu într-adevăr poți să-l mânuiеști.” Da. Continui să vorbesc cu el un timp. Spun: „Ați auzit vreodată despre noul ciocan cutare-și-cutare?”

„Nu, nu cred că am auzit vreodată.”

„Ei bine, iată-l aici. Pui cuiele aici înăuntru și lasă doar să fie cusute acele scânduri acolo. Privește la timpul în care o face și ce produs am.” Îi arăt lui asta în felul acesta. Spuneți: „Ia-l. Încearcă-l câteva zile și vezi ce crezi despre el. Mă voi întoarce.” Înțelegeți? Dacă el este felul corect de produs, se va vinde singur. Voi știți ce vreau eu să spun, fraților, nu-i așa? Vedeți?

²⁵ Înțelegeți, noi avem lucrul corect. Noi trebuie să ne apropiem corect de oameni cu el. Înțelegeți? Acela este lucrul. Vedeți? Este lucrul real veritabil. Acesta este Duhul Sfânt. Eu cred asta cu toată inima mea.

Eu nu cred că frații sunt renegați. Eu cred că ei sunt frați. Eu nu cred că Duhul care face discernământul este vreun ghicitor. Eu cred că

este Duhul Sfânt descoperindu-se pe sine Însuși în biserica sa, doar făcând biserica să vină la locul ei. Și dacă noi am putea doar să avem vreo cale în care am putea aduce întreaga mișcare pentecostală și doar să spargem barierele noastre mici și un loc să venim împreună și să stăm în locurile cerești în Cristos Isus, în care suntem botezați printr-un singur Duh, o, eu cred că ar fi manifestări care nu au mai fost cunoscute mai înainte. Și dacă noi ne-am putea apropia: metodiștii, bapțiștii, pentecostalii, să putem merge peste tot în fiecare loc, eu cred că asta ar putea fi făcută..

²⁶ Fraților, eu nu vreau să stau aici. Eu doar vreau să citesc un cuvânt sau două din Biblie și să vă vorbesc doar un moment. Dar am vrut...Știu că voi trebuie să mergeți, și eu trebuie și eu---eu am avut acel mic dejun sâmbătă dimineața și---și apoi anticipând să stau luni seara la altul aici, eu încă nu știu. Eu trebuie să vorbesc cu fratele Borders și așa mai departe. Dar eu vreau să vă las asta vouă: că sunt aici ca să vă ajut. Este doar... Noi nu avem decât doar câteva minute să stăm împreună. Eu aș vrea să stau chiar aici până când începe serviciul de după masă, apoi dimineață să mă întorc din nou. Și să ascult ceea ce voi fraților aveți de spus și cum apreciez eu asta.

Dar acum, doar ca să vă las să-mi cunoașteți inima mea. Eu vă apreciez și eu voi face tot ceea ce pot să vă ajut ca frați ai mei, cu această slujbă mică pe care Domnul mi-a dat-o și ceea ce v-a dat El vouă, ca noi să le punem împreună acum să vedem ceea ce putem noi face pentru Împărăția Lui. Să ne plecăm capetele noastre doar un moment, înainte să ne apropiem de Cuvântul Său.

²⁷ Cel mai grațios Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos noi venim la Tine cu duhuri umile cu căință, zdrobite Doamne, știind că noi suntem pregătiți pentru modelare, așa cum profetul s-a dus la casa olarului să fie modelat. Și Tată, noi dorim în această dimineață în inimile noastre ca Tu să ne sfârâmi astfel ca să fim modelați în caractere diferite, caractere care-L vor reprezenta pe Isus Cristos. Ia inima mea nesăbuită, Doamne. Ia cuvintele mele gângave și sparge-le în bucăți, Doamne. Zdrobește propria mea voință și fă-mă o persoană nouă în Cristos. Acordă asta, Doamne. Acea este dorința inimilor noastre. De aceea suntem noi aici.

Și, Doamne, în timp ce noi vorbim, de Tine peste acest altar, unde acest mic frate iudeu care crede în Tine, fratele Michaelson, eu---eu mă rog pentru el, Tată. Mă rog ca Tu să-l binecuvântezi. Și noi suntem mulțumitori pentru ocazia de a fi aici în această sinagogă creștină.

28 Binecuvântează-ne împreună acum așa cum noi doar așteptăm câteva momente la citirea Cuvântului. Binecuvântează-L pentru gândurile noastre. Binecuvântează serviciile noastre, Doamne. Dumnezeule, Tu cunoști inimile noastre. Și eu doar Îl vreau împletit cu o singură inimă și un singur suflet și un singur țel care este, împreună cu frații mei de aici dinăuntru al acestui ținut întunecat, sumbru al acestui secol douăzeci, aici în 1962, aproape de schimbarea secolului din nou, timpul s-a scurs.

Și chiar aici pe Coasta de vest, unde civilizația a călătorit de la est spre vest și noi ne dăm seama că aceasta nu poate merge mai departe acum. Noi ne întoarcem din nou în est când noi părăsim această coastă. Și așa cum civilizația a venit, noi ne dăm seama că soarele călătorește de la est către vest. Și a existat un timp când F-i-u-l a venit la oamenii din est și El și-a arătat mareața Lumină și semne că El era Mesia. Și El a promis...

29 Profetul a spus că va fi o zi care nu va putea fi numită nici zi nici noapte. Noi am avut această zi mohorâtă, încetoșată de aproape două mii de ani, fiind doar capabili să credem în suficientă lumină să umblăm în jur și știind că era Fiul lui Dumnezeu și ne-a zidit o biserică și o organizație și încercând să ținem frații și surorile împreună și să-i determinăm să trăiască corect...Dar Doamne, ceața se risipește și vine o Lumină peste oamenii din vest, același Fiu cu aceleași semne, aceeași evanghelie, o restaurare.

Tu ai promis că în zilele din urmă va veni înainte un mesaj care va restaura credința copiilor înapoi la părinți. O, Dumnezeule, lasă-ne să ne întoarcem la acea originală zi a cincizecimii. Lasă-ne să ne întoarcem la acea măreață credință care a fost dată sfinților.

30 Fie ca mărețul pom al Miresei lui Dumnezeu pe care acea omidă păroasă l-a mâncat, să aducă în vârful lui roada pe care Luminile de seară o va coace pentru venirea Fiului lui Dumnezeu. Acordă asta, Doamne. Ajută-ne așa cum noi tragem împreună pentru acest scop.

Noi ne încredințăm pe noi înșine Ție. Noi suntem ai Tăi. Fă cu noi, Doamne, ceea ce Tu vezi potrivit. Noi ne încredințăm pe noi înșine în această dimineață în această sinagogă în mâinile Tale, Doamne. Fie ca mărețul Tău scop să fie atins în viețile noastre așa cum noi ne predăm pe noi înșine Ție în întregime. Nu ca și Samson, Samson și-a dat țaria lui, dar nu ți-a dat niciodată inima. Dumnezeule, fie ca inima noastră, puterea noastră, tot din noi, tot din noi să-ți fie dat Ție. Fă asta măreț, Doamne.

Înmulțește-le pentru binele Împărăției lui Dumnezeu. Noi cerem asta în Numele lui Isus. Amin.

³¹ În **Psalmul al-16 lea**, doar să citim, ultimul verset:

Tu îmi vei arăta cărarea vieții și în prezența Ta este plinătate de bucurie, la dreapta ta este plăcere veșnică.

Și acum, voi știți că eu nu aș încerca să predic. Eu aș vrea doar să vă vorbesc un minut sau să spunem de exemplu, cam cincisprezece, douăzeci de minute.

David vorbea aici despre viață. „Tu îmi vei arăta cărarea vieții.” Ați observat voi asta? „Mi-o vei arăta tu?” sau „Ai putea Tu să mi-o arăți?” Eu sper că Tu mi-o arăți; „Tu mi-o vei arăta.”

Eu cred că fiecare pe care Dumnezeu l-a chemat va auzi și va veni. Acum, eu cred că aceea este cu ceea ce noi ne confruntăm acum în adunările noastre. Noi doar putem semăna sămânța. Unele vor cădea pe marginea drumului; unele vor cădea pe un drum și altele vor cădea pe altul. Dar unele vor cădea în pământ bun. Aceea este corect: „Arată-mi cărarea vieții.”

³² Acum, viața este cel mai mare lucru pe care noi îl putem obține. Nu există nimic mai mare decât viața. Dacă eu aș putea merge în glorie în această dimineață și noi toți am putea merge acolo sus și eu aș putea să-l întâlnesc pe Avraam.

„Care este cel mai mare lucru care există, Avraam?”

El ar spune: „Viața.” Acolo...nu contează ce este orice altceva, viața este cel mai mare lucru pe care cineva îl poate obține---este viața. Ce ați da voi pentru viață?

Eu am o carte acasă. Și eu---eu cred că a fost scrisă de fratele Nugent, un capelan de închisori. Și el dă mărturii în această carte despre oameni mari care au murit pe pământ de la timpul lui Cristos în jos. Și el dă mărturie a celor răi renumiți și mărturia celor spirituali renumiți în cealaltă parte a cărții. Și eu citeam acolo și eu cred că a fost Maria cea sângeroasă a Angliei, unde ea a spus: „Dacă aș putea...mi-aș da regatul meu pentru încă cinci minute de viață,” regatul pentru care ea a dat la moarte atât de mulți din cauza---și așa mai departe și totuși, ea ar fi dat acel regat pentru încă cinci minute de viață.

33 Eu încă îmi amintesc de mărturia lui Paul Rider chiar acolo, când el a murit în tabernacol sau acolo unde ei aveau un tabernacol, când el a spus...Când el era pe moarte, l-a chemat pe Luke, fratele lui. Și ei erau cumva tovarăși buni ca și Billy Paul, fiul meu și eu.

Și așa cum eu înțeleg asta de la școala---Moody, ei aveau un cvartet acolo înăuntru cântând. Și Paul avea simțul umorului. Ei cântau: „Mai aproape, Dumnezeu meu, de Tine” și el a spus: „Ascultați, cine este aici pe moarte, eu sau voi?” Și a spus: „Ridicați acele întunecimi și cântați-mi niște cântece de evanghelie vesele.” Și ei au început să cânte: „Jos la cruce,” ceva ca aceea, cvartetul. Și el a spus: „Unde-i Luke?”

El era în camera de alături. Ei l-au adus înăuntru. El a luat mâna lui Luke. El a spus: „Luke, gândește-te la asta. În cinci minute de acum, eu voi sta în prezența lui Isus Cristos, îmbrăcat în neprihănirea Lui.” Lăsați-mă să plec astfel.

34 Dwight Moody, voi știți care era mărturia lui, când el s-a ridicat și a spus: „Aceasta este moartea?” A spus: „Aceasta este **ziua încoronării** mele.” Acela este felul în care mi-ar place mie să plec.

Eu am ținut mâna prețioasei mele mame doar recent, plecând. Am ținut mâna soției mele când ea pleca. I-am urmărit când ei au sosit la capătul drumului. Viața este cel mai mare lucru care este. Și aceia care nu au nicio speranță după ce aceasta este terminată, este un lucru îngrozitor. Noi coborâm în jos pe cărările vieții.

Atât de mulți oameni spun: „Ce este viața? Unde o putem găsi?” Păi, ea este peste tot în jurul nostru. Dumnezeu a făcut asta atât de mult...

35 Chiar ca în lov, noi aflăm în---în lov, el a întrebat despre ea. Mereu ---mereu de-a lungul vieții noi auzim asta, întrebând despre ea.

Îmi amintește de un băiețel care a locuit în Jeffersonville, unde locuiesc eu. Într-o zi, se spune, el a fost---s-a dus la mama lui și a spus:

„Mamă? Dumnezeu, acest Dumnezeu despre care vorbești tu, El este o Persoană atât de măreață. A putut cineva să-L vadă?”

Ea a spus: „Întreabă-l pe păstor.”

Deci s-a dus la păstor și l-a întrebat și a spus... Ci pe, o învățătoare de Școală Duminicală. Și învățătoarea de școală duminicală a spus: „Tu mai bine l-ai întreba pe păstor.” Ea nu știa.

Deci, s-a dus la păstor. El a spus: „Nu, nu, fiule.” A spus: „Niciun om nu-L poate vedea pe Dumnezeu și să trăiască.” A spus: „Tu nu-L vezi pe Dumnezeu.” Ei bine, aceasta l-a dezamăgit oarecum pe micul ins.

³⁶ Și era un pescar bătrân. Și el era sus pe râu, într-o zi, cu acest pescar bătrân, pescuind și a venit o furtună. Așa cum mulți dintre voi, cred, sunt din est și știu... spălarea frunzelor. Și el venea în jos pe râu. Și băiețelul stătea în spatele bărcii. Și soarele apunea în vest și un curcubeu traversa râul în felul acela. Și pescarul bătrân, vâsbind... Și apele se liniștiseră după furtună și totul era proaspăt și mirosul florilor. Și așa cum el vâslea, peste barba lui argintie lacrimi au început să-i curgă în jos pe barbă, așa cum privea.

Și băiețelul a privit în jur să vadă la ce se uita. El se uita la bătrânul pescar. Și el a alergat de la partea din spate a bărcii către centrul bărcii și s-a așezat lângă genunchii bătrânului pescar și a spus: „Domnule, vreau să vă întreb ceva. Mama mea n-a putut să-mi răspundă, nici învățătoarea mea de școală duminicală, nici păstorul meu.” A spus: „Este...Dumnezeu, fiind atât de mareț, ar putea vreun om să-L vadă?”

Și bătrânul pescar și-a pus vâslele în poală, a pus capul băiețelului pe umărul lui, a spus: „Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima ta mică, scumpule. Tot ceea ce am văzut eu în ultimii patruzeci de ani trecuți a fost Dumnezeu.” Vedeți? El era doar...Tu trebuie să-L ai pe Dumnezeu aici **înăuntru** că să-L poți vedea pe El acolo afară (Vedeți?), Dumnezeu în interior privind prin ochii tăi.

³⁷ Eu mă uit de-a lungul străzii la un copac. Eu mă gândesc acum, când treceam prin deșertul Mohave sau deșertul ajunge până aici, totul părea să fie mort. Și așa cum ajung mai aproape de râul Colorado, acolo era o tufă mică verde... Era așa de bătătoare la ochi. M-am gândit: De unde își ia viața? Vedeți? Ea avea viață. Era vie. Dumnezeu este în viață. El este...Tot ce este viu, Îl are pe Dumnezeu în el.

Iov a spus într-o zi: „Dacă un pom moare, el va trăi din nou. Dar omul se culcă jos; își dă duhul, el---și unde este el? Fiii săi vin să-l jelească și să-i dea onoare, dar el nu înțelege. O, dacă ai putea să mă ascunzi în mormânt și să mă păstrezi într-un loc secret până trece mânia Ta. ”

Și el---el a văzut; el L-a văzut pe Dumnezeu în natura sa, în viață: cum o floare mică răsare și stă acolo. Și după un timp... Este frumoasă și în stratul de flori sunt unele tinere și unele de vârstă mijlocie și altele bătrâne. Dar când înghețul vine și le lovește, le omoară pe toate. Și micuței

flori îi cad petalele. Și în afara aceluia mugure de floare, este o sămânță neagră mică, un ins mic, micuț cade *afară*.

Și oricât de ciudat pare asta...Dar totuși Dumnezeu are o procesiune funerară pentru acea floare. Ați știut aceea? Ploile toamnei vin și curg lacrimi mari de apă. Și El îngroapă acea mică sămânță jos în pământ. Vine apoi gerul iernii și o îngheață, se crapă; miezul iese afară din ea. Fiecare lucru natural la care poți privi s-a dus.

38 Un om de știință poate lua o mână plină din acel pământ și să-l ducă la laborator și să-l examineze pe toate părțile. Și tu nu poți găsi acel germene de viață. Nu este acolo. Potasiul și calciul și petrolul și umiditatea, tot care era înăuntru s-a întors înapoi în țărână. Dar undeva ascuns acolo înăuntru există un germene de viață. Și tot atât de sigur cum soarele răsare din nou primăvara ea va trăi din nou. Dumnezeu a asigurat o cale pentru asta.

Tu iei și pui beton jos prin curtea ta în timpul iernii, așezi pietre. Unde este stratul tău cel mai mare de iarbă? Este chiar de-a lungul marginii locului tău de plimbare. De ce? Sunt acele semințe care au fost acoperite. Și când soarele începe să strălucească peste acea viață botanică, acea sămânță mică a vieții își va croi calea ei în jurul aceluia beton, peste fiecare piatră, sub fiecare băț și va veni până când ea își va lipi capul ei afară și îl va lăuda pe Dumnezeu vieții. Tu doar nu poți ascunde viața. Pentru aceea suntem noi aici, fraților, să aducem viață.

39 Nu cu mult timp în urmă, eu stăteam, mâncând cina cu un vechi predicator metodist, un sfânt bătrân viteaz al lui Dumnezeu. El avea Duhul Sfânt în viața lui. Și noi ascultam ora agricolă venind din Louisville. Și clubul 4H au avut o mașină care putea produce un bob de porumb atât de perfect, încât din el s-ar face o pâine de porumb tot atât de bună ca și unul care creștea afară în câmp---același fel de fulgi de porumb. Și în realitate, tu puteai să-i tai să-i deschizi, să îi pui într-un laborator și inima lor era în locul corect, felul corect de umiditate și potasiu și tot ceea ce este în porumb. Tu nu le puteai deosebi. Odată ce le-ai amestecat împreună, nu puteai să le deosebești unul de celălalt, era atât de perfect.

El a spus: „Singura cale în care tu poți să spui care era deosebirea dintre ele este să le îngropi. Cel pe care mașina l-a făcut putrezește și asta este tot. Dar cel pe care Dumnezeu l-a crescut, are viață înăuntru acolo care va răsări din nou.”

⁴⁰ Un om ar putea arăta ca un creștin, să imite un creștin sau să umble ca un creștin și așa mai departe. Dar dacă acel germene de viață nu este acolo, el nu poate răsări din nou.

Isus a spus: „Eu am venit că ei să poată avea Viață,” Zoe, propria viață a lui Dumnezeu în ei. Și există... Orice a avut un început are și un sfârșit. Acele lucruri care n-au avut un început sunt cele care nu au sfârșit. Există o singură ființă care n-a avut niciodată un început; acela era Dumnezeu. Și noi devenim copiii Lui, parte din El, apoi Zoe, propria Viață a lui Dumnezeu, Viața Eternă, ne este împărtășită. Și aceea este singura cale în care noi putem trăi. Și aceea este singura cale în care prietenii noștri pierduți de aici de afară, chiar membri de biserică, pot trăi vreodată din nou, este pentru că Zoe a fost împărtășită lor și noi devenim o parte.

⁴¹ Ați observat voi în ziua Cincizecimii, cum mărățul Lui Stâlp de Foc care noi toți știm că era Mesagerul legământului, care era Isus Cristos, care...Moise a considerat ocară lui Cristos bogăție mai măreață decât bogățiile Egiptului, pentru că el a părăsit Egiptul, urmând acel Mesager mărăț, acea Lumină.

În ziua Cincizecimii, când acea Lumină măreață a venit acolo înăuntru, Dumnezeu s-a împărțit pe Sine însuși. Limbi de foc s-au așezat pe fiecare din ei și ei au fost umpluți cu Duhul Sânt și au început să vorbească în alte limbi așa cum Duhul le dădea să vorbească, Dumnezeu împărțindu-Se pe Sine însuși dintr-o singură Ființă în Biserica Lui, împărțind Viața Lui cu poporul Lui. Acesta este mesajul pe care noi trebuie să-l avem pentru oameni, fără acesta ei vor pieri. Ei vor pieri.

⁴² Propria mea mamă tocmai a murit recent. Când eu am stat lângă ea, ea a spus: „Billy...” Toți copiii noștri erau---copiii ei stăteau acolo, cei ce erau în viață. Doi dintre noi erau duși din cei zece. Și fata...Ea m-a privit și a spus...Prima dată ea a privit-o pe Delores. A spus: „Primul și utimul.” Și mama mea a fost o creștină milostivă și eu am condus-o la Cristos și am botezat-o cu mulți ani în urmă.

Și ea a spus: „Delores, tu ai fost bună cu mine. Tu m-ai ajutat. Tu mi-ai---tu mi-ai spălat de multe ori hainele când eu am fost în vârstă și nu puteam spăla. Tu veneai și-mi curățaai casa. Tu ai făcut aceste lucruri. A spus: „Te iubesc, scumpo.”

Și Delores, o creștină tânără, stând acolo înăbușită de plâns, privind în jos și a spus: „Mamă, aceea a fost atât de puțin.”

Ea a spus: „Billy, tu ai vegheat ca eu să nu fiu flămândă.”

Și eu am spus: „Mamă, de câte ori te-ai îndepărtat tu de la masă astfel ca eu să am ceva să mănânc, când noi eram---nu aveam nimic să mâncăm?” Și am spus: „Acea a fost doar o datorie, mamă.”

Și ea a spus: „Apoi tu ai fost un călăuzitor spiritual pentru mine, Billy. Tu m-ai botezat. Tu mi-ai spus despre calea vieții.”

Am spus: „Mamă, tu știi că trecutul nostru este Catolic.” Și eu am spus: „Apoi eu---eu am mers la biserică, dar ei au spus: ‚Aceasta este biserica’ și ea era contrară Cuvântului. Am mers de la biserică la biserică și am aflat că acelea erau atât de contrare. Așa că am stat cu Cuvântul, mamă.” Și eu am spus: „Am încercat să-ți spun ce era corect și să te conduc la Cristos.” Și bătrâna scumpă, sfântă a mers să-L întâlnească pe Dumnezeu. Și apoi eu i-am încredințat sufletul ei înapoi lui Dumnezeu.

⁴³ Delores m-a chemat și a spus: „Billy, eu---eu doar nu pot trece peste asta.” A spus: „Mama...”

Am spus: „Delores, privește de-a lungul drumului unde locuiești. Nu există acolo un stejar mare care stă acolo?”

A spus: „Da.” Asta era doar cu câteva zile înainte ca mama să moară. Și ea a spus: „Da.”

Am spus: „Vine toamna acum.” Am spus: „Cam cu o lună în urmă frunzele acelea erau cu adevărat frumoase și verzi.”

„Da,” a spus ea, „Bill.”

Am spus: „Când a fost...Cum arată ele acum?”

Și ea a spus: „Ei bine, ele sunt acum galbene și maronii și verzi și roșii.”

Și am spus: „Delores, ce le face pe ele să devină galbene, maronii, verzi și roșii?”

Ea spus: „Ele mor.”

Am spus: „Când era copacul cel mai frumos?”

Ea a spus: „Acum.”

Am spus: „Biblia spune: Prețioasă este în privirea lui Dumnezeu moartea sfinților Lui.” Vedeți? Acea este când timpul sosește. Am spus: „Viața merge înapoi. Viața este un pom. Noi toți atârnam de un Pom al Vieții. Asta-i adevărat.”

⁴⁴ Domnul Wood, care vinde cărți în adunare, el era un martor al lui Iehova. Și el era---a avut un băiat care este cu el de asemenea; piciorul lui era sucit astfel cu poliomelită. Și el a fost în Louisville în una din adunări și

el a observat acel discernământ. Și el a spus: „Acum, aceea mi se pare mie corect.”

Și el a plecat la Houston, Texas când eu eram acolo cu fratele Kidson și ei, când poza Îngerului Domnului a fost luată. Și ei bine, a fost luată de mai multe ori și doar recent luată din nou. A fost luată în Germania și de multe ori.

⁴⁵ Astfel și---și fratele Wood și-a adus băiatul și era la una din adunări. Și ei stăteau departe în spate, o, aproape la o jumătate de bloc de oraș sau mai departe. Într-o seară, stând pe platformă, niciodată în viața mea n-am auzit de el, doar stând acolo și uitându-mă în jur. Am observat o viziune în fața mea și am spus: „Este un bărbat. El stă departe în spate, el și soția lui. Și ei sunt din statul Kentucky, departe jos dintr-un loc numit LaGrange, Kentucky. Numele lui e Wood. El este tâmplar. Are un băiat lovit de poliomelită care i-a sucit piciorul înapoi. AȘA VORBEȘTE DOMNUL, băiatul este vindecăt,” și doar a început astfel. Și soția lui era metodistă, deci---sau eu cred, Biserica lui Dumnezeu, Biserica Anderson al lui Dumnezeu. Astfel...

A spus: „Ai auzit aceea, Ruby?” Și astfel, el a spus: „David, ridică-te.” Piciorul lui era tot atât de perfect ca și celălalt. El este în adunare. Și apoi acel martor al lui Iehova s-a predat lui Cristos.

⁴⁶ Și apoi, de la aceea a venit fratele lui...O, voi știți cum ei---cum simt „martorii lui Iehova”. Ei au venit să-l excludă pe fratele său din părtășia lor. El a spus: „Tu ascultă la un astfel de lucru ca acela?” A spus: „Acele lucruri false răspândindu-se în jur în felul acela? Tu ai fost...?” Tatăl lui este un lector la martorii lui Iehova. El a spus: „Tu știi ceva mai bun decât un lucru ca acela.” A spus: „Dacă vreodată eu îl văd pe acel om, o să-l iau eu la rost.” A spus: „Eu știu învățătura pe care mi-a dat-o tatălul.”

A spus: „El este acela care taie iarba acolo afară.”

Și eu am intrat cu acea pălărie vechi cu borurile lăsate în jos, voi știți și m-am așezat jos și eu am vorbit cu el. El a spus: „Ei bine,” a spus, „Eu vă voi spune, domnule Branham”, a spus, „noi am fost crescuți martorii lui Iehova.”

Am spus: „Asta-i foarte bine. Am spus: „Eu mai degrabă aș fi Russellit decât să nu am lumină deloc” și doar se continua în acel fel fără să-l desconsider ce el---el spunea și vorbindu-i cel mai bine ce puteam. Și am spus: „Văd că ești un bărbat căsătorit și ai doi copii.” Și am spus: „Dar tu ești despărțit de soția ta.”

47 Și el a privit la Banks. Acela era domnul David---tatăl lui David Wood, acela care este aici în adunare. El a privit direct la...S-a gândit că poate domnul Wood mi-a spus aceea și eu i-am prins repede gândul lui. Înțelegeți?

Astfel eu am spus: „Tu te gândești că domnul Banks mi-a spus aceea. El n-a făcut-o. El nu mi-a spus nimic despre familia sa.” Însă eu i-am spus: „Poate tu te gândești că dacă Banks mi-a spus asta...Alaltăseară tu ai fost cu o femeie cu părul roșcat. Erai în cameră cu ea când iubitul ei a venit la ușă și a bătut la ușă. Și ea s-a dus la ușă și nu te-a lăsat să vii și tu ai privit pe fereastră. Asta a fost un lucru bun. El ți-ar fi împușcat creierii.” Am spus: „Bărbatul stătea acolo îmbrăcat cu un costum de culoare închisă, o cravată roșie.”

O, el era să cadă la podea. A spus: „Acela-i adevărul. Acela-i adevărul.” Și acolo l-am botezat pe el. Și câteva zile mai târziu de la asta, iată că vine tăticul lui. Iată că vine sora lui---lui. Ea urma să vină să-i aducă în ordine pe cei doi băieți. Am botezat-o în aceeași zi în care a sosit, prin același lucru. A venit tatăl lui și urma să ne aducă pe noi toți în ordine. Astfel el voia să ne ia.

48 Am spus... El era pescar. Am spus: „Acum, Banks, să-l luăm la pescuit.” Deci, am început de-a lungul râului. Plouase toată noaptea. Știți voi cum este în est. Râurile cresc și astfel de lucruri... Noi mergeam la barajul Wolf Creek. Chiar pe drum... El nu spusese niciodată încă nimic despre religie, bărbat în vârstă foarte sobru. Și a spus...Și deștept cât putea fi. Deci, a traversat râul.

Am spus: „Ei bine...” Am văzut o vedenie a venit în fața mea așa cum eram așezat. Banks conducea. Eu am urmărit vedenia. Am spus: „Acum, fiecare râu pe care îl trecem va fi...”

El tocmai spusese; în acea noapte a spus el: „Dacă vreodată văd ceva ca aceea că se întâmplă, eu aș crede.”

Și deci în acea dimineață... Harul Domnului și am spus: „Fiecare râu pe care îl traversăm va fi noroi. Când ajungem la barajul Wolf Creek... Ploaia a trecut pe deasupra barajului și aceea---sau pe dedesubtul barajului mai degrabă și el nu va fi noroi și noi vom pescui azi. Nu vom prinde nimic astăzi până deseară. Și apoi, domnul Wood de aici, Banks Wood, vei prinde un somn mic. Eu voi prinde cam douăzeci de pounds (9 kg) și unii din ei vor cântări așa de mult cam zece pounds(4 kg) pe bucată. Tu

vei pescui cu aceeași momeală în același loc; nu vei prinde nimic. Vom pescui cam până la orele unsprezece seara. Peștele va înceta să mai muște. Vom merge și--și vom cina la ora unsprezece noaptea, vom sta toată noaptea. Dimineața următoare, vom ieși afară și eu voi pescui un pește mare care are solzi pe el și acela va fi ultimul pește care va fi prins. Noi nu vom...Noi vom pescui restul zilei și nu vom prinde nimic.

Și bătrânul s-a uitat în jur cam așa. Ne-am dus jos și totul s-a petrecut doar perfect la fix, felul cum a fost asta. Și când am ieșit pe maluri în acea seară, el a spus: „Iată apa. Ce mă împiedică să fiu botezat?” Și acolo este întregul lor grup. O, este un lucru glorios să știm că noi atârnam într-un pom.

49 Acum, a fost... Domnul Wood și cu mine vânam veverițe. Așa cum știți, eu sunt---mie îmi place să vânez. Și astfel, noi vânam veverițe jos în Kentucky cam cu doi ani în urmă. Eu veneam în vacanță în acea toamnă. Eu am vânat în Africa, India și aproape peste tot în lume, dar eu---doar dați-mi o dimineață cețoasă de august sau cândva---cu o pușcă 22.

Și astfel, mie doar îmi place să vânez veverițe. Și noi eram în Kentucky într-o ședere de două săptămâni și se făcuse într-adevăr foarte cald. Acum, voi---voi californienii ați putea să nu știți despre ce vorbesc, când frunzele și totul este atât de fierbinte... Și---și voi pășiți acolo și apoi acele veverițe sure mici...

Și noi împușcam numai în ochi de la cincizeci de iarzi(45,72 metri) Dacă ea este la patruzeci de iarzi (36,6 metri), noi ne dăm înapoi la cincizeci de iarzi(45,72 metri) și tragem în ochi. Dacă ele nu...Dacă ea țintește mai jos de ochiul ei sau deasupra ochiului ei, eu voi schimba arma. Există ceva greșit. Și astfel noi stăm drept cu asta. Aceasta este calea... Eu am încercat să mă antrenez pe mine însumi pentru asta, să împușc exact la țintă.

50 Și deci, atunci, era bine în tabără acolo dar a devenit îngrozitor de fierbinte. Și acele veverițe sure mici. Se vorbește despre Houdini ca fiind un artist al evadării; el este nesemnificativ în comparație cu una din ele. Doar atingi un mic tufiș și este dusă.

Voi toți îl știți pe fratele G.H.Brown. Doar întrebați-l pe el odată despre asta. Noi am vânat împreună. Deci atunci... Eu doar îl tachinez despre acea pușcă veche automată pe care i-a cumpărat-o soția lui, știți, cam cu douăzeci de ani în urmă, deci---vânând veverițe cu o pușcă...

51 Deci atunci, noi vânam și exista...Fratele Wood a spus: „Știi, frate Branham, a spus, aici într-un anumit loc există unele scorburi.” Eu nu cred

că voi le aveți în California. Este jos, departe jos unde pâraurile aleargă în jos și fac adâncituri. Sus pe pământul neted, atingeți acel tufiș și ele sunt duse. Nu le poți prinde, pentru că...Ele merg la două sau trei sute de iarzi depărtare (180m sau 275m). Ele sunt duse atât de repede.

Deci apoi, am spus: „Noi vom merge acolo să vedem dacă el ne va lăsa să vânăm. El avea cam cinci sute de acri(*aprox.202 hectare*)”.

Și eu am spus: „Ei bine, aceea ar fi minunat.”

Astfel ne-am dus---nu pe drumuri frumoase cum aveți voi aici, ci pe cărări de porci și orice altceva, prin tufișuri peste gropi până când am ajuns acolo înăuntru. El a spus: „Acum, există doar o problemă cu asta.” A spus: „Acest bătrân,” a spus, „este un necredincios. Și o, el este un necioplit.”

Am spus: „O, eu---eu doar te voi lăsa pe tine să vorbești.” Astfel m-am așezat în camionetă și am condus la o casă albă---albă drăguță, departe la poalele unui deal mare și---și un câmp mare cu bălării și o parcelă de porumb pe marginea aceasta. Am condus acolo. Erau doi bărbați în vârstă șezând acolo afară, tipic din Kentucky. Și Kentucky are propriul său fel de a trăi, voi știți.

⁵² Fratele David, de-acolo din spate, fratele grec a spus: „Frate Branham, eu am ascultat banda ta.” A spus: „Eu...” Acesta este un fel îngrozitor de a spune aceasta după micul dejun. A spus: „Tu ai menționat despre un fir de păr în biscuit.” A spus: „M-am uitat și n-am putut afla ce este aceea.”

Și eu am spus: „Aceea este doar în Kentucky (Înțelegeți?), păr în biscuit.” Am spus: „Nu încerca să găsești aceea în dicționar pentru că nu va fi acolo.” Am spus: „În Kentucky...”

⁵³ Astfel noi am ajuns acolo înapoi în acea scorbură de sassafras, știți și pălăriile mari vechi atârând jos. Ne-am oprit și fratele Wood a ieșit, s-a dus primprejur. Erau doi bărbați bătrâni șezând acolo și el a mers către unul din ei. Și l-a chemat, a spus: „Bună ziua?”

Și el a spus: „Ce mai faceți, domnule?” Și el a spus: „Eu sunt... Numele meu este Wood. Eu sunt Banks Wood.” A spus: „Mă întreb...Noi vânăm chiar acolo în Dutton...” Ei își numesc locurile lor după pârauri. A spus: „Vânăm chiar la Dutton și ne întrebam dacă noi am putea vâna pe locul vostru.”

El a spus: „Care Wood ești tu?”

El a spus: „Sunt băiatul lui Jim Wood.”

A spus: „Oricare din ei...” Acela era un grup de Martori ai lui Iehova care erau oameni veritabili. El a spus: „Oricine ca Jim Wood, oricare din oameni lui, este binevenit pentru orice am pe acest loc.” A spus: „Bătrânul Jim, mai trăiește?”

A spus: „Da. El este acum în Indiana” și a spus, „și eu locuiesc acolo.” A spus: „Și vin la vânatoare de verigițe în fiecare toamnă.”

⁵⁴ Ei bine, el a spus: „Poți să mergi am cinci sute de acri (*aprox. 200 de hectare*) și foarte multe scorburi și locuri. Poți să mergi.”

El a spus: „Ei bine, mulțumesc foarte mult.” A spus: „L-am adus pe păstorul meu cu mine.” A spus: „Te deranjează dacă vânează și el?”

El a spus: „Wood, vrei să spui că ai ajuns atât de decăzut că trebuie să cari un predicator cu tine oriunde te duci?” Și el a spus...

Astfel eu m-am gândit că era timpul pentru mine să ies din mașină.

Așa că m-am dat jos din mașină, știți și m-am dus acolo și am spus: „Ce mai faceți?”

El a spus: „Bună?” Și a spus...Înainte ca eu să fi fost prezentat lor, el a început să împungă. A spus: „Ei bine, eu n-am prea mare folos de voi, băieți.”

Am spus: „Ei bine, eu apreciez sinceritatea voastră.”

Și---și el a spus: „Motivul este---este acest lucru. A spus: „În primul rând, nu prea arăți ca un predicator.” Sânge de verigă și nebărbierit, fără să fi avut o baie de două săptămâni, eu...Hmm. Așa că am spus: „Ei bine, cred că aceea este de asemenea, corect.”

⁵⁵ Și el a spus: „Lucrul pe care eu îl am împotriva voastră, băieților, este că voi lătrați la un copac în care nu este nimic .”

Acum, eu nu știu dacă voi știți ce este aceea. Este altă vorbă din Kentucky, David. Nu încerca să afli aceea în dicționar. Când un câine de raton este un mincinos, el va fugi la un pom. Și ratonul are o înșelătorie: el va fugi, sare sus într-un copac și apoi sare jos. Vedeți? Și dacă un câine de raton nu este bine antrenat, el va alerga la acest pom unde a văzut ratonul, miroase unde el a lăsat urme în jurul pomului și stă acolo și latră.

Și nu este nimic în pom. Astfel, ei de obicei împușcă acel câine.

Așa că el a spus: „Voi băieți...Ceea ce aveți voi nevoie este o încărcătură bună de alice,” a spus el. Pentru că voi lătrați la un copac care n-are nimic acolo.” Voi știți ce vreau să spun, de a predica. A spus: „Eu sunt considerat necredincios.”

Am spus: „Ei bine, fiecare om cu părerea lui. Cât despre mine, nu există nimic cu ce să mă laud.”

56 El---el a spus... Ei bine, a spus...„Ei bine, a spus, lucrul cu asta este, a spus tu---tu vorbești despre ceva acolo---încât nu există un asemenea lucru.”

Am spus: „Da, domnule.” Desigur, depinde de fiecare.”

Și el a spus: „Ei bine,” a spus, voi, băieți, vorbiți despre un Dumnezeu și nu există așa ceva.” Și a spus: „Dacă ar fi unul, eu l-aș putea vedea pe El.” Și a spus: „Am trăit toți acești ani. Am șaptezeci și ceva de ani,” și a spus, „eu încă n-am văzut nimic din El.” Și a spus: „Doar nu există un asemenea lucru și voi, băieți, lătrați la copacul greșit. Și voi luați banii oamenilor pentru traiul vostru și lucruri de felul acela și voi nu sunteți nimic decât o grămadă de înșelători.”

M-am gândit: „O, vai.” Am spus: „Da, domnule. Desigur, aceea este părerea *dumneavoastră*.” M-am gândit: „O, Dumnezeule, dacă tu nu mă ajuți...” Astfel, eu--eu am spus: „Da, domnule. Aceea este---aceea este desigur o părere”, am spus.

57 Și voi știți, mama, bătrâna mea mamă din sud, întotdeauna îmi dădea sfaturi bune și ea mi-a spus un proverb o dată. Ea a spus: „Dă-i unei vaci destulă frânghie și ea se va spânzura singură.” Vedeți? Așa că eu m-am gândit că era una bună pentru el: doar lasă-l să meargă mai departe și să latre pentru o vreme și noi vom vedea în ce copac este. Vedeți? Deci atunci, eu l-am lăsat să continue și să vorbească și eu am aflat ceva. Și ceva mi-a venit în minte.

Și era un măr sub care ei stăteau. Și de-a lungul toamnei anului merele (cam---cam în ultima săptămână din august) merele cădeau și „jachetele galbene” le mâncau. Știți ce sunt „jachetele galbene”? În ordine. Ei bine, din ce parte din Kentucky sunteți? Vedeți? Și deci, atunci i-am spus lui, i-am spus: „Vă deranjează dacă iau unul din acele mere?”

A spus: „Servește-te. „Jachetele galbene le mănâncă.”

58 M-am întins și l-am luat și l-am șters de acești pantaloni vechi cu sânge pe ei, știți și am mușcat; am spus: „O, e un măr bun.”

A spus: „Da. Este un măr bun.”

Am spus: „Se pare că este recoltă mare. „Da, domnule.” A spus: „Obțin atât de multe coșuri în fiecare an.”

Am spus: „Câți ani are pomul?” am schimbat subiectul pe el (pe măr), știți.

Și el a spus: „O,” a spus: „Vezi acolo unde stă acel horn vechi departe în zare?” A spus: „Acolo m-am născut.” A spus: „Mami și tati au locuit acolo” și a spus, „și incendiul a ars-o. Noi am construit această casă nouă aici jos.” Și a spus: „Apoi eu am fost crescut aici.” Și a spus: „Când mami și tati au murit, eu---eu doar am rămas cu casa.” Și a spus: „Și când m-am mutat aici jos, eu am plantat acel pom acolo, acum patruzeci, cincizeci de ani sau cam așa ceva.” Și a spus: „El este de-atunci mereu acolo.”

Am spus: „Acee-a bine.” Am spus: „Vai, aceea-i minunat.”

A spus: „Da, domnule.”

A spus: „Înapoi la fiind un predicator”. A spus: „Vreau să te întreb ceva.”

Am spus: „Da, domnule. Ce este?”

A spus: „Voi, băieți, dacă ați produce ceva, păi ar fi diferit.” A spus: „Acum, eu am auzit un predicator odată sau am auzit de el.”

A spus: „Sora bătrână (cineva) sus aici pe deal” a spus, „era pe moarte cu cancer.” Și a spus: „A fost un predicator care a venit aici la Acton, Kentucky (corect, era cam 30 de mile^(48 de km) de acolo). Și Woods m-a privit și eu am dat din cap.” el a spus „chiar la locul taberei metodiste.” A spus: „Acest predicator era din Indiana.” Și a spus: „Și el a venit acolo și a spus, se spune că erau cam 2500 adunați acolo în seara aceea.” Și aceea era departe înapoi pe dealuri, știți. Ei au venit pe cai și cu orice ca să ajungă acolo.

⁶⁰ Și a spus: „El a fost acolo trei seri.” Și a spus: „A doua seară,” a spus, sora acestei doamne în vârstă locuia într-un loc numit Campbellsville. Și în timp ce predicatorul acesta predica, el a privit în spate în audiență, departe unde era această femeie și a chemat-o pe nume și i-a spus: „În această seară, înainte să pleci de-acasă tu te-ai uitat în sertarul cu haine în partea stângă. Ai luat o batistă mică cu un model albastru în colțul ei. Tu o ai în portmoneu și tu ai o soră pe nume așa-și-așa care este pe moarte cu cancer la stomac. Du-te ia acea batistă și pune-o peste femeie și ea se va face bine.”

„Ei bine,” a spus: „pe la miezul nopții în acea seară noi am crezut că ei aveau, „Armata Salvării” acolo sus pe vârful dealului.” A spus: „Eu

n-am auzit niciodată în viața mea asemenea hohote și ei țipau.” Și dacă cineva din voi știe, acela era fratele Ben și ei, sus acolo punând acea batistă peste femeie. Și a spus: „Noi ne-am gândit că poate doamna în vârstă a murit. Și dimineața următoare”, a spus, „am mers să vedem când fac ei pregătirile pentru înmormântare” și a spus, „ea stătea acolo la masă, ea și soțul ei, mâncând plăcinte coapte cu mere și bând cafea.”

⁶¹ Știți ce sunt plăcintele coapte cu mere, întoarse în formă de semilună? Eu cu siguranță sunt acasă. Deci ei...Știți, mie îmi plac cu melasă pe ele. Vedeți? Și mie nu-mi place să le stropesc. Eu---eu le botez, voi știți. Eu o torn deasupra lor. Mie îmi place multă melasă pe plăcintă. Deci eu---eu doar iubesc acele plăcinte.

Și astfel atunci, ea mânca plăcintă cu mere coapte. Și a spus: „Cu o zi înainte acolo, ea era într-o asemenea stare, până când noi nici măcar nu puteam... Ei n-o mai puteau pune pe ploscă; ei trebuiau să folosească un cearceaf care se trage”. Și a spus: „Eu și soția mea mergeam acolo sus și-i schimbam patul de două ori pe zi.” Și a spus: „Doctorul a renunțat la ea cam cu șase săptămâni înainte de asta și doar îi dădeau suficient fenobarbital s-o liniștească până când ea ar fi fost dusă. Cancerul...Ei au deschis-o și au închis-o, astfel...” A spus: „Nu mai era nevoie să o mai păcăliți.” Și a spus: „Și știți, ea ședea acolo mâncând și sărea și alerga, dădea mâinile cu noi.” Și a spus...

Eu am spus: „O, nu mai spune!”

A spus: „Daa.” A spus: „Acum...” A spus: „Dacă nu crezi asta,” a spus, „du-te chiar acolo și vezi.” Îți va spune chiar ea însăși. Vedeți, el îmi predica mie atunci înapoi. L-am lăsat să depună mărturie pentru o vreme.

⁶² Am spus: „O, tu nu crezi aceea, nu-i așa?”

El a spus: „Ba da.” A spus: „Dacă tu nu crezi, du-te chiar...Du-te direct acolo pe deal și află. Te duc eu acolo sus.”

Am spus: „O---o” Am spus: „Nu.” Am spus: „Te voi lua pe cuvânt pentru asta.” Vedeți? Am spus: „Iau cuvântul tău pentru asta.” Am spus:

„Ascultă, cine era acel ins?”

„Nu știu.” A spus: „Era din Indiana și se spune că urmează să vină din nou aici.” A spus: „Merg la el când vine.” A spus: „Mă voi duce la el și îi voi spune: vreau să-ți spun ceva, predicatorule. Spune-mi, cum în lumea asta ai știut tu aceea când tu nu ai fost niciodată mai înainte în acest ținut?” (Eu n-am fost. Vedeți?) A spus: „Cum ai știut tu vreodată aceea?”

Am spus: „Da, domnule. Ei bine, eu desigur sper ca tu să-l întâlnești.” Am spus: „Sper ca el să te ajute.”

Și a spus: „Ei bine, mă duc.” El mesteca tutun, știți și scuipa pe jos astfel și frunzele...

⁶³ Și am spus: „Și vrei să-mi spui acum...Înapoi la acest pom.” Am spus: „Sunt uimit de asta.” Și am spus: „Știi, noi n-am avut nici măcar o noapte rece, nici îngheț, nimic.” Și am spus: „Acele frunze cad din acel pom pe pământ. Și acela este felul cum am venit noi aici, ca și afară din acele ramuri netede, de unde frunzele cad, se usucă și ajung în acele gropi de aici, unde ele cad în apă și devin umede.” Și am spus: „Și tu....pentru ce în lume cad acele frunze din acel pom?”

„Ei bine, a spus, viața le-a părăsit.”

Am spus: „Ce?”

A spus: „Viața le-a părăsit.”

„A părăsit frunza?”

„Da.” A spus: „Acea este ce le face să cadă.”

Am spus: „Ei bine, noi n-am avut niciun ger sau vreun semn de vreme rece.”

A spus: „Ei bine, ea doar---ea le părăsește.”

Și am spus: „Păi, ce se întâmplă cu viața?”

A spus: „Ea se duce la rădăcina pomului.”

Am spus: „Ce vrei să spui?”

A spus: „Păi, iarna le-ar îngheța și ar ucide acel germene de viață din pom.”

Și am spus: „Atunci ea se duce jos la---la rădăcina pomului să se ascundă acolo, până când?”

A spus: „Până la primăvară.”

„Și ea îți aduce altă grămadă de mere și o grămadă de frunze?”

„Da, domnule.”

⁶⁴ „O” am spus, aceea-i ciudat.” Am spus: „Mie---mi-ar place să te întreb ceva.”

A spus: „Da, domnule.”

Am spus: „Ce inteligență spune acelui pom, acelei vieți din acel pom că vine timpul iernii? Și dacă tu nu ieși din acele ramuri și mergi jos aici și să te ascunzi în aceste rădăcini, tu vei muri. Și acea viață se supune acelei inteligențe și merge jos la rădăcina copacului și stă acolo până a trecut

„timpul iernii și apoi aduce din nou o frunză?” Am spus: „Ce inteligență face aceea, domnule?”

Și el a spus: „O, este natura.”

Am spus: „Ce este natura?”

El a spus: „Păi, ea de fapt o face.” El a văzut punctul meu de vedere (Înțelegeți) și încerca să se ascundă de la el. A spus: „Păi”, a spus, „Vezi, ea....”

⁶⁵ Am spus: „Ei bine, eu îți spun ceva. Hai să luăm o găleată cu apă și să o punem aici pe tulpina aceluia stejar. Și acum, în mijlocul lui august, ea va merge în jos la poalele tulpinii și stă acolo până la primăvară și apoi vine înapoi și umple găleata din nou. Va face ea asta?”

El a spus: „Nu, nu.”

Și eu am spus: „Păi, spune-mi ce inteligență o face? Trebuie acum să fie o inteligență pentru că pomul nu are inteligență. Trebuie să fie o inteligență să facă acea viață să meargă din copac sus aici în ramuri, jos până la rădăcini și o inteligență să-i spună că e timpul să vină din nou înapoi.

A spus: „Eu doar nu m-am gândit la aceea.”

Și am spus: „Acum, gândește-te la aceea mult timp. Și când tu afli ce inteligență îi spune acelei seve din pom, acelei vieți, să meargă jos în rădăcini și să se ascundă sau ea va muri; atunci eu îți voi spune ce inteligență mi-a spus cine era acea femeie și ce să facă ca să-și salveze viața.”

A spus: „Nu ești tu predicatorul acela?”

Am spus: „Eu sunt.”

⁶⁶ Acolo. Arată-mi....„Tu îmi vei arăta mie cărarea vieții”, deși asta este așa de simplă. Și acolo pe genunchii lui, cu pălăria scoasă, l-am condus la Cristos. „Arată-mi cărarea Ta pentru viață” pentru un fermier neștiutor care probabil nu-și putea scrie propriul său nume. Dar Dumnezeu are un fel de a lua o cărare a vieții, să-l conducă pe el la aceea. Și, fraților, noi atârnăm pe Pomul Vieții. Și într-o zi această frunză bătrână va cădea.

Dar acolo va veni o înviere într-o zi. Un mărgeț mileniu stă în fața noastră, o înviere măreață. Noi vom veni din nou înapoi într-o zi deoarece noi avem Viață Eternă. Noi înțelegem asta din felul Cuvântului. Dacă am avea timp, voi știți, cum este ea. Noi ne putem apropia de ea în multe feluri.

Oameni...Uneori tu trebuie să folosești metode diferite ca să ajungi la o persoană.

⁶⁷ Anul trecut am plecat acolo; m-am gândit: „Mă voi duce din nou să vânez pe locul bătrânului.” Am condus către acel loc și buruienile crescuseră peste tot în jur. Am văzut o doamnă în vârstă stând pe verandă, curățind merele de coajă din același pom. Am urcat. Am spus: „Ce mai faceți?”

Ea a spus: „Ce mai faceți, domnule?”

Și eu am spus...Am văzut semne mari puse peste tot în jur înainte ca să intru acolo. Și am spus: „Mă întreb dacă ar fi posibil ca eu să vânez veverițe.”

Ea a spus: „Domnule, când trăia soțul meu, el era foarte neobișnuit. El a însemnat teritoriul.” Și a spus: „Sunt niște băieți din---locuiesc în Kentucky, sus în Louisville, Kentucky.” A spus: „Și ei vin să vâneze.”

Am spus: „Am înțeles aceea. El mi-a spus-o. Aș putea să-l văd?”

A spus: „S-a dus.”

Am spus: „Nu mai spune!”

„Da.”

Am spus: „Mi-a spus când trăia că eu aș putea să vânez.”

Ea a spus: „Cine sunteți?”

Am spus: „Sunt fratele Branham.”

Ea și-a scăpat tigaia. M-a prins de mână. A spus: „Frate Branham, el este acum în glorie.” A spus: „El a trăit din acea oră o viață devotată de creștin.”

Am spus: „Și tu cureți mere din același măr.” Am spus: „Merele vin înapoi din nou, nu-i așa?” Am spus: „Astfel va veni el cândva în mărirea înviere.”

⁶⁸ Și frate, soră, noi nu ne putem permite să lăsăm oamenii pe care îi iubim și pentru care a murit Cristos să plece din această Viață, să moară fără Viață Eternă. Haideți să facem tot ce putem să-i aducem în acel loc unde ei pot să se ridice din nou în înviere. „Tu îmi vei arăta cărarea Vieții.”

Voi fraților, sunteți în stare să faceți asta adunărilor voastre pentru că mulți din voi sunteți predicatori și teologi care ați studiat. Eu---eu nu am acea abilitate. Dar mica mea...eu nu am abilitate, doar un mic dar care mi-a fost dat, ca și cum m-aș trage pe mine însumi într-un anumit mecanism, ca unde sunt oamenii, ceea ce gândesc, ceea ce fac și ceea ce ar trebui făcut, aceea este o cale mică a slujbei mele. Este doar una din

micile cărări pe care Dumnezeu mă lasă să le folosesc ca să aduc copiii Lui pe partea aceea.

Și eu o unesc pe a mea cu a voastră, acum. Și haideți să arătăm oamenilor cărarea Vieții ca ei să poată găsi calea Domnului.

Și El a spus aici: „Căci este bucurie în Prezența lui Dumnezeu”. Este bucurie așa cum noi umblăm pe acea cărare, privind dintr-o parte în alta, învierea pomilor, frunzele, totul vorbește despre Dumnezeu. Așa că haideți să fim ca și creaturile lui Dumnezeu, vorbind despre Dumnezeu în tot ce facem sau---sau spunem. Lăsați ca asta să strălucească înaintea pentru gloria Lui. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne plecăm capetele doar un moment acum.

⁶⁹ Doamne Isuse, Marele Păstor al turmei, eu sunt așa de bucuros, Doamne că Tu mi-ai arătat cărarea Vieții. Și eu sunt atât de bucuros să umblu pe această mare șosea de demult. Sunt atât de mulțumitor să am brațele mele unite cu acești frați astăzi așa cum noi stăm pe marginea șoselei, strigând cu vocile noastre cu toate talentele care Tu ni le-ai dat către această mulțime a umanității pe moarte de-acolo de afară pentru care ai murit Tu. Doamne, ajută-ne, vrei Tu, Te rog?

Fie ca fiecare din viețile noastre să fie un pom sau ceva care va aduce așa condamnare către păcătos și necredincios, încât oamenii, ei să poată vedea calea Domnului și să intre în bucuriile Domnului. Acordă asta, Tată. Binecuvântează-ne împreună în eforturile noastre slabe. Noi Îți mulțumim pentru acest timp minunat de părtășie, acest minunat mic dejun.

Și, Tată, noi simțim că avem doar...Sufletele noastre și trupurile noastre sunt hrănite prin bunătatea lui Dumnezeu.

Fii cu noi, acum, așa cum noi mergem mai departe să mergem în mai multe adunări și fii cu noi în seara aceasta și fie ca ceva să fie făcut care va determina păcătoșii să vină repede la altar să fie salvați. Fie ca bolnavii să fie vindecați. Și cei fără Duhul Sfânt, fie ca ei să fie botezați în trupul lui Cristos. Acordă asta, Doamne. Noi ne încredințăm pe noi înșine Ție. Noi luăm rugăciunile noastre, credința noastră și le plasăm împreună, le punem pe altarul Tău. Și ți le trimitem Ție, Doamne. În Numele lui Isus Cristos, primește-ne. Amin.

⁷⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze, frații mei. Și eu cred acum, unul din frați va veni să elibereze biserica sau---adunarea, oficial așa cum ar trebui să fie.

Și în timp ce ei se hotărăsc cine vine, vreau să spun: Vă mulțumesc pentru prezența voastră minunată și îmi pare rău că v-am ținut aici până chiar la timpul prânzului, aproape cinci minute după ora unsprezece după ceasul meu de aici. Și eu doar aș putea să stau și să vă vorbesc despre lucruri mărețe pe care le-am văzut că s-au întâmplat, Domnul făcându-le, chiar în câmpurile de misiune și lucruri mărețe, mari lucruri. Niciodată să nu vă temeți. Doar amintiți-vă: Dumnezeu a promis; Dumnezeu trebuie să-și țină promisiunea Lui. El doar trebuie să-și țină promisiunea Lui. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum. Și fratele Borders.